

תת"ע (ירושלים) 7936-01-25 - זיו יוסף נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 7936-01-25 - זיו יוסף נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 7936-01-25

זיו יוסף

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[09.03.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 10.02.2025 בנוכחות ב"כ המבקש.

2. המבקש הודה בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון, באמצעות בא כוחו שנכח בדיון ועל כן לא מדובר בפסק דין שניתן בהעדר התייצבות. בנסיבות אלה אדון בבקשה כאילו הוגשה בקשה לחזרה מהודיה לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי.

עיקרי העובדות

3. כנגד יוסף יינון הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות של 121 קמ"ש במקום 80 קמ"ש בדרך עירונית בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, שנאכפה באמצעות מצלמת מהירות מסוג א/3.

4. ביום 10.02.2025 התקיים דיון בבית המשפט בו ביקש מר ינון זיו באמצעות בא כוחו אשר ייצג גם את המבקש, להסב את הדו"ח על שם מבקש. בהסכמת הצדדים הוסב הדו"ח על שם מבקש.

5. בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים הורשע המבקש בעובדות כתב האישום והוטלו עליו חודש פסילה על תנאי למשך שנתיים, קנס כספי בסך 1,500 ₪ והתחייבות בסך 3,000 ₪ למשך שנתיים להימנע מביצוע עבירה דומה. טענות הצדדים

6. לטענת המבקש, הוא לא הבין את ההסדר ואם היה מבין לא היה מסכים לו.

7. המשיבה בקשה לדחות את הבקשה, וטענה כי ההסדר הוסבר למבקש על ידי בא כוחו, וכי זה הבין אותו ואת תנאיו. לטענת המשיבה אין בבקשה זו אלא "מקצה שיפורים".

דיון והכרעה

8. מדובר בבקשה שהוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך אדון בבקשה לגופה.
9. סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, קובע:
"א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.
(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות."
10. בית המשפט העליון קבע שלוש עילות אשר בהתקיים אחת מהן ניתן לקבל בקשה לחזרה מהודיה בע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.2019) (להלן: עניין פלוני):
"עילות אלו כוללות, בראש ובראשונה, פגם ברצונו החופשי של הנאשם במתן ההודאה. פגם ברצון יכול שינבע מהסתרת מידע רלבנטי מהנאשם או מאי-מתן הסברים מספקים לגבי ההודאה, באופן שמונע ממנו להבין את משמעות הודאתו ואת תוצאותיה. פגם כאמור יכול שינבע גם מהפעלת לחץ פיזי או נפשי על הנאשם, למשל באמצעות איום, פיתוי והשאה - או באמצעות כל מעשה פסול אחר העלול לגרום לאדם להודות במה שלא חטא (ראו דברי השופט ת' אור בהלכת סמחאת, עמ' 804). עילה אחרת לחזרה מהודאה שנקבעה בפסיקה הינה כשל חמור בייצוג המשפטי שניתן לנאשם. כשל כאמור עשוי לנבוע ממחדלים קשים של הסניגור, דוגמת התעלמות מראיות, או מכל מחדל סניגוריאלי אחר אשר הופך את ייצוג הנאשם לבלתי מקצועי מעיקרו (ראו ע"פ 3371/17 כהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 20 (3.7.2018) (להלן: עניין כהן)). העילה השלישית והאחרונה היא רצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית. הווה אומר: הנאשם יהא רשאי לחזור בו מהודאתו אם ישכנע את בית המשפט כי הוא עושה כן מתוך רצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו (ראו דבריו של השופט א' גולדברג בהלכת סמחאת, בעמ' 802, עמם הסכימה השופטת ש' נתינו)."
11. היינו, על המבקש הנטל להוכיח כי מתקיים אחד משלושה תנאים: פגם ברצונו החופשי בזמן מתן ההודיה, כשל בייצוג המשפטי שניתן לו, או רצונו הכן להביא לחשיפת האמת העובדתית.
12. משכך יש לבחון את המצב שבו נתון היה המבקש כשמסר את הודאתו, את הייצוג המשפטי שעמד למבקש באותה העת, ואת המניע של המבקש לשוב בו מהודייתו, באספקלריית העיתוי בה הוגשה הבקשה.
פגם ברצון

13. בעניין פלוני נקבע אופן העמידה בנטל ההוכחה כי נפל פגם ברצון אשר הביא את הנאשם להודיה: "כדי להרים את נטל ההוכחה, הנאשם יהיה חייב להכבד ולהראות כי בשל האופן בו נוהל ההליך בעניינו או בשל הדרך בה נוהל המשא ומתן לקראת גיבושו של הסדר הטיעון הוא היה נתון בלחצים בלתי סבירים ופסולים אשר שכנעוהו להודות בכתב האישום; וכן לפרט את מהות הלחצים האמורים."
14. במקרה שבפני, המבקש לא פירט את מהות הלחצים שהופעלו עליו והביאו לפגם ברצון. ב"כ המבקש אמר בדיון כי פרטי הסדר הטיעון הוסברו למבקש והוא הבינו ומסכים לו, וכי המבקש מודה במיוחד לו. יתרה מכך, המבקש לא הציג כל ראיה לכך שלא הוסבר לו פרטי ההסדר, והוא לא הבינם או הסכים להם.
15. משכך, אני קובעת כי המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי נפל פגם ברצונו שהוביל אותו להודות באמצעות בא כוחו. כשל חמור בייצוג המשפטי
16. באשר לעילת הכשל בייצוג, בעניין פלוני נקבע כך: "באופן דומה, גם נאשם הטוען לכשל בייצוג צריך להיכבד ולפרט מהו בדיוק אותו הכשל. במסגרת זו, יהא עליו להציג לבית המשפט את תגובת הסניגור שאותו הוא מאשים בייצוג כושל (ראו עניין רגבי, פסקה 7; וע"פ 9145/11 מרעי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ט לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין (כתוארו אז) (1.5.2013)); ואף לוותר, במידה הדרושה, על חיסיון הדברים שהוחלפו בינו לבין הסניגור עובר למסירת ההודאה, כדי שדברים אלו יעמדו לנגד עיני בית המשפט אשר דן בבקשת החזרה מההודאה"
17. המבקש לא הסביר את הכשל בייצוג, ולא פירט מדוע לשיטתו סנגורו לא מילא את תפקידו נאמנה. בהקשר זה יצוין כי הבקשה הוגשה על ידי בא כוחו.
18. משכך אני קובעת כי המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי התקיים כשל בייצוג אשר מצדיק קבלת הבקשה. רצונו הכן של המבקש להביא לחקר האמת
19. על מנת להוכיח את רצונו הכן של המבקש להביא לחקר האמת, עליו להסביר ולהציג ראיות לאותה "אמת", אשר מצביעות על אפשרות ממשית לשינוי התוצאה של הודייתו (עניין פלוני).
20. יתרה מכך, כפי שנקבע בע"פ 3227/10 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 24.1.11: "בהעדר נימוקים מיוחדים -תרתי משמע- על בית המשפט להעניק משקל מרבי לחשש שבקשת נאשם לחזור בו מהודאתו אינה נובעת מפגם שדבק בה. ייתכן כי המערער מתקשה להשלים עם הרשעתו הואיל והבין כי עשה מקח טעות "בכדאיות העסקה" בהחלטתו להודות בעובדות במסגרת הסדר הטיעון."
21. במקרה שלפני, המבקש לא כפר במיוחד לו אלא התייחס לתנאי ההסדר. משכך, אינני סבורה כי המבקש מעוניין לחזור בו מהודאתו לצורך חקר האמת.
22. לפיכך אני קובעת כי בקשתו של המבקש אינה נובעת מרצונו הכן להביא לחקר האמת. בנסיבות אלה דין הבקשה להידחות. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים. ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ה, 09 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.